

Ofensiva espanyola per intentar impedir la independència

written by Llorenç Prats | 10 de febrer de 2022

Arreu dels Països Catalans, ara també a les Balears, s'imposa el bilingüisme i les quotes en espanyol del 25% que deterioren la immersió i el coneixement de l'idioma català. Des del País Valencià s'exigeix que la retolació oficial respecti les denominacions catalanes i tot són entrebancs. Ara, una de les darreres manifestacions persistents que recorda la dinàmica social per l'alliberament nacional, #Meridianaresisteix, també es vol prohibir des d'instàncies governamentals.

El baròmetre democràtic de l'estat espanyol que inclou les institucions catalanes autonòmiques, en la mesura que s'hi emmotllen, ha baixat a nivell escombraria, segons *The Economist*. I per tant, com senyalen aquests analistes, això va anell al dit per imposar una pràctica regressiva en drets fonamentals, i per extensió, en drets nacionals. Tot plegat, en una estratègia encaminada a fer inviable les aspiracions que democràticament i lliurament van ésser expressades pels catalans en el referèndum d'autodeterminació del 2017.

El moviment popular independentista està retrobant el seu camí original, a criteri de les principals entitats sobiranistes, que assisteixen incrèdules a la deriva del govern autonomista que tot i tenir el 52% del vot popular des de fa un any en prou feines a posat fil a l'agulla per concretar la independència nacional.

Un fet que ha fet vessar el got ha estat la proposta de candidatura olímpica conjunta de Barcelona amb els territoris espanyols amb l'exclusió expressa i absoluta d'Andorra, com país català amb una identitat clarament pirinenca.

Andorra és un estat independent d'arrel intrínsecament catalana, amb una llengua oficial única que és el català. A les Nacions Unides, ONU, el català és una llengua oficial, i té dos vots com qualsevol altra nació lliure del món. El primer estat que hagués reconegut la nova república catalana, sens dubte, hagués estat el Principat d'Andorra, com explica un andorrà resident a Barcelona per raons d'estudis universitaris de doctorant.

El poble andorrà sent com a pròpia la reivindicació catalana i la seva forma de govern com coprincipat parlamentari li obliga a distanciar-se del dia a dia dels catalans, continua mantenint aquest professor. Però no hi ha cap lògica normal que expliqui el distanciament polític entre el govern andorrà i els diferents governs dels Països Catalans, en especial, el de la Generalitat de Catalunya.

Tanmateix, amb les dificultats per justificar una candidatura olímpica d'iniciativa catalana però d'encuny espanyola, ha afluorat, a declaracions del Govern català, l'exclusió inversemblant de vetar una aliança olímpica entre Catalunya i Andorra, on una candidatura d'Andorra la Vella, fornís tota l'energia de la creativitat catalana des del Pirineus.

Davant d'aquesta situació, certament sorprenent, segons Bernat Lavaquiol, portaveu de la plataforma STOP JJ00 D'HIVERN 2030, s'entén, en clau política i no únicament ambiental o econòmica, tanta precipitació i improvisació per a una candidatura olímpica pels Pirineus. Impedir la més normal andorrana al 2030. Tot i que la del 2034 serà més difícil d'obstaculitzar. A la foto una ministra andorrana i un ministre espanyol a Pequín.